

עפ"ג 40816-11-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 40816-11-24

לפני:

כבוד השופטת דפנה ברק-ארז
כבוד השופטת יעל וילנר
כבוד השופטת רות רונן

המערער:
נגד

פלוני

המשיבה:

מדינת ישראל
ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנוף הגליל-נצרת (השופטים י' שטרית, ס' דבור
וא' אבו-אסעד), מיום 9.10.2024, בתפ"ח
33104-01-22
כ"ד כסלו, התשפ"ו (14 דצמבר 2025)
עו"ד ארז מושקוביץ
עו"ד סיגל בלום

תאריך ישיבה:
בשם המערער:
בשם המשיבה:

בשם נפגעת העבירה: עו"ד ירין שגב

פסק-דין

השופטת יעל וילנר:

1. ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטים י' שטרית, ס' דבור ו-א' אבו-אסעד) מיום 9.10.2024, בתפ"ח 33104-01-22, במסגרתו הושת על המערער עונש של 17 שנות מאסר בפועל, ועונשים נלווים, זאת, בגין הרשעתו במספר עבירות מין חמורות, וכן בעבירת איומים.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. בעת ביצוע המעשים בגינם הורשע המערער הייתה המתלוננת קטינה בת 11-12 שנים. הקטינה

התגוררה באותה עת עם אמה, אשר אף היא הורשעה ביחד עם המערער בעבירות של סיוע למעשה מגונה בנסיבות אינוס, ובהפרת חובה של הורה או אחראי.

מכתב האישום עולה כי המערער נהג לבקר את המתלוננת ואת אמה באופן תכוף בתור "חבר משפחה", ואף נהג להעביר למתלוננת ולאמה סכומי כסף, וכן לרכוש למתלוננת מתנות. המערער איים על המתלוננת במקרים רבים בפגיעה שלא כדין בגופה, בחירותה וברכושם אם לא תיצור עמו קשר או אם תפר "הגבלות" שונות שהטיל עליה, כגון איסור על בילוי עם בני גילה, וזאת בכוונה להטיל עליה אימה. במהלך השנים 2020-2021 המערער ביצע במתלוננת עבירות מין חמורות. כך, במספר רב של הזדמנויות הוא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת, וכן לפיה; וזאת בניגוד לרצונה וללא הסכמתה החופשית. כמו כן, המערער צילם במספר הזדמנויות את המתלוננת בעירום, וכן קיים עמה שיחות וידיאו בעודה עירומה; וזאת, בניגוד לרצונה ולשם סיפוקו וגירוי המיני. בנוסף, בתאריך לא ידוע, המערער קעקע את האות הראשונה של שמו על ירך המתלוננת, באמצעות מחט, סבון ואפר סיגריות.

3. בגין מעשים אלה המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוען של עבירות מין רבות וחמורות במתלוננת: אינוס בנסיבות מחמירות (במקרים רבים) - עבירה לפי סעיף 345(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; מעשה סדום בנסיבות מחמירות (במקרים רבים) - עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק (בנוסחו בעת הרשעת הנאשם בבית המשפט המחוזי), בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; מעשה מגונה בנסיבות אינוס (במקרים רבים) - עבירה לפי סעיף 348(ב) לחוק, בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק; איומים (במקרים רבים) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

4. ביום 9.10.2024 נגזר דינו של המערער. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה על 15-19 שנות מאסר בפועל, והטיל על המערער את העונשים הבאים: 17 שנות מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו); 24 חודשי מאסר על תנאי, שהתנאי הוא שהמערער לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת מין מסוג פשע; 12 חודשי מאסר על תנאי, שהתנאי הוא שהמערער לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת מין מסוג עוון; 6 חודשי מאסר על תנאי, שהתנאי הוא שהמערער לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות, לרבות איומים; וכן תשלום פיצוי בסך 150,000 ש"ח למתלוננת.

בגזר דינו, ציין בית המשפט המחוזי לחומרה את המעשים הקשים שביצע המערער, אשר נמשכו במשך כשנתיים, במספר רב של הזדמנויות; את העובדה שהמערער ניצל לרעה את פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת ואת קרבתו אליה לשם ביצוע העבירות; וכן את גילה הצעיר של המתלוננת, אשר כאמור הייתה בת 11 בלבד בעת ביצוע המעשים האמורים. מנגד, בית המשפט המחוזי הביא בחשבון לקולא את הודאתו של המערער בעובדות כתב האישום המתוקן; את נסיבות חייו; ואת מצבו הרפואי.

על חומרת גזר הדין נסב הערעור שלפנינו.

טענות המערער

5. המערער טוען, בין היתר, כי יש מקום להקל בעונשו בשל נסיבות חייו הקשות; מצבו הנפשי והרגשי לאורך השנים; מצב בריאותו הרופף; וגילו המתקדם. כמו כן, טוען המערער כי יש להתחשב בהודאתו, בחרטה שהביע, ובלקיחת האחריות על מעשיו.

המערער מוסיף וטוען כי בית המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לעובדה שהמתלוננת לא העידה; וזאת למרות שבמועד בו הייתה אמורה להעיד הייתה כבר בת 14. בנוסף, המערער טוען כי יש מקום להקל בעונשו מאחר שהנאשמת 2 בפרשה - אמה של המתלוננת - "יכלה בקלות למנוע את הפשע" וכי "באם הייתה האם מקיימת את חובתה ההורית [...] אזי חלק ניכר מעבירות המין היה נמנע" (סעיף 28 להודעת הערעור המתוקנת). לבסוף, המערער טוען כי בית המשפט המחוזי נתן משקל רב מידי לעברו הפלילי, שהוא מלפני שנים רבות.

דיון והכרעה

6. הלכה ידועה היא כי אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש, אלא במקרים חריגים שבהם נפלה טעות בולטת בגזר הדין, או שהעונש שנגזר חורג באופן ניכר מהענישה הנוהגת בנסיבות דומות (ראו, מני רבים: עפ"ג 46969-11-24 פלוני נ' מדינת ישראל (12.11.2025); עפ"ג 60309-09-24 הילאלי נ' מדינת ישראל (27.10.2025); עפ"ג 16918-09-24 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2025)). המקרה שלפנינו רחוק מלהצדיק התערבות חריגה זאת; ולאמיתו של דבר, ההפך הוא הנכון.

בית משפט זה עמד פעמים רבות על הצורך לתת משקל נכבד לשיקולי הלימה והרתעה בגזירת דינם של עברייני מין, ובתוך כך גם על החשיבות של הוקעת מעשים אלה באמצעות עונשים חמורים שיהלמו את חומרת העבירות ואת נסיבותיהן, וירתיעו את העבריין ואת כלל הציבור מפני ביצוע עבירות מסוג זה (ראו, למשל: ע"פ 3873/08 אטיאס נ' מדינת ישראל, פס' 135 (6.9.2010)). ענישה מחמירה כאמור גם מעלה על נס את ההכרה בפגיעה הקשה בגופם ובנפשם של נפגעי העבירה, ומגנה באופן נחרץ את השימוש באדם ככלי לסיפוק צרכיו של אדם אחר (ראו: ע"פ 6443/23 פלוני נ' מדינת ישראל (9.12.2025)).

7. בענייננו, המערער הורשע כאמור בביצוע עבירות מין חמורות במתלוננת. דומה כי לא רק שהעונש

שהושת על המערער - 17 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים - אינו מחמיר עם המערער, אלא אף מקל עמו; וראוי היה לבית המשפט המחוזי לגזור על המערער עונש חמור יותר. זאת, בייחוד בשים לב לאופי מעשיו המזוויעים של המערער במתלוננת - אשר נעשו כזכור עת הייתה ילדה כבת 11-12 בלבד - ולריבוי המעשים האמורים. לא למותר להוסיף, כי אף המתחם שקבע בית המשפט המחוזי, 15-19 שנות מאסר בפועל, נמוך מהמתחם הראוי, ונזכיר בהקשר זה את עמדת המדינה, שעתרה בפני בית המשפט המחוזי לקביעת מתחם ענישה שבין 20 ל-25 שנות מאסר בפועל. נדגיש כי העבירות אותן ביצע המערער נמנות עם עבירות המין החמורות ביותר בספר החוקים. חומרת המעשים מתעצמת לנוכח נסיבות ביצוען - גילה הצעיר של המתלוננת, יחסי הקרבה בין המערער לבין המתלוננת ומשפחתה, האיומים שנלוו למעשים, ותדירותם הרבה. על עבירות אלו צריך הנאשם לתת את הדין.

8. לא מצאנו אפוא עילה להתערב בגזר הדין, אף בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער ולשאר טענותיו, שהובאו בחשבון - כולן - בגזר דינו של בית המשפט המחוזי.

אשר על כן, הערעור נדחה בזאת.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ו (21 דצמבר 2025).

רות רונן
שופטת

יעל וילנר
שופטת

דפנה ברק-ארז
שופטת